

man kan jo derfor overlade til Enhver at frede den, naar han vil, og lade være, naar han vil. At den æder mange Regnorme, er sikkert, og at man nu betragter disses Nytte, navnlig efter Darwins Undersøgelser af deres Betydning, med andre Dine end tidligere, er ogsaa givet. — Det samme ærede Medlem talte om, at det ikke vilde være rigtigt, at man udhængte Doner allerede den 12te September. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at der nu ikke findes nogen Tidsgrense for Retten til at udhænge Doner, der ogsaa tilkommer Brugeren, uden Hensyn til, om han iøvrigt er jagtberettiget eller ei. Jeg har indsat Bestemmelsen, som nu findes i Lovforslaget, just af det Hensyn, som det ærede kongevalgte Medlem fremhævede, nemlig at man ved at lade Donerne hænge bevirker mange Fugles Død, som man slet ikke har til Hensigt at fange eller ramme, idet de ved at flyve gennem Donen blive indviklede i Snaren og finde deres Død derved. Hvis man sætter Pris paa at forandre Udhængningstiden for Doner til den 1ste Oktober, har jeg fra mit Standpunkt ikke Noget derimod, men jeg skal gjøre opmærksom paa, at der gives mange Egne i Landet, hvor man ønsker at fange Solsorter, thi der gives Egne, hvor Solsorten er saa almindelig, at den er til almindelig Plage, da den fortærer ikke alene Ribs, Stikkelsbær, Kirsebær og andre Bærfrugter, men tillige Æbler og Pærer, saa det kan være tvivlsomt, om man ikke bør give Ret til at fange den ved at udhænge Doner. — Et æret Medlem henlede Opmærksomheden paa, at der i § 12 findes en Regel angaaende Urjule, som det ærede Medlem havde nogen Betænkelse ved. Hvad først Hovedbestemmelsen i Paragrafen angaar, skal jeg gjøre opmærksom paa, at jeg ikke nærer den ringeste Betænkelse ved at sætte Sagttidens Begyndelse paa den unge Urhane — om de gamle er der ikke Spørgsmaal, for dem fjender man let — til den 15de August, thi den 15de August er under almindelige Forhold den unge Urhane saa ufarvet, at man meget let fjender Forskjel paa den og Hønen. For det Første er den unge Urhane gennemgaaende mørkere i sin Farve end Hunnen, dernæst har den en sort Stribe ned ad Brystbenet og to sorte Striber, en paa hver Side af de Fjer, man kalder Sidefjer, det vil sige dem, der dække ud over Vingen, naar den er lagt sammen. Dette fjender man meget let, naar den flyver op og er udlagt i den sædvanlige ordentlige Tid. Dersom en Urjule derimod er forstyrret i sin Unglen, kan det vistnok hænde, at Udviklingen er kommet senere, og saa vil man ikke kunne gjøre Forskjel, men

saa veed jeg ikke Andet at sige, end at man maa lade den flyve, til man kan kjende Forskjel. Den Bestemmelse i § 12, som den ærede Taler gjorde opmærksom paa, har han opfattet paa en Maade, som jeg vil tilstaa, at jeg, da jeg havde skrevet den og læste den igjennem, frygtede for, at den kunde opfattes paa, nemlig saaledes, at Raabudet om, at Urjule, naar de indførtes, skulde være forsynede med tydeligt Mærke, kun gjaldt den sidste, ikke tidligere den første Bestemmelse. Det vil imidlertid overtage mig om, at jeg ikke har skrevet saa tydelig der, som jeg burde, men det vil være meget let ved en Omredaktion at gjøre det klart, hvad Meningen er, og hvad den angaar, er der ingen Forskjel mellem det ærede Medlem og mig. Det, jeg har villet, er netop det Samme, som det ærede Medlem har villet; jeg troede, det var tilstrækkelig tydeligt udtalt, men hans Bemærkning har overtydet mig om, at det ikke var Tilfældet. Det kan altsaa rettes ved en Ændring, som kun bliver en Redaktionsforandring.

Endelig skal jeg tillade mig at omtale den Bestemmelse i § 6 angaaende Hunde af Mynderacen, som det ærede Medlem omtalte. Jeg kan, da jeg kommer til at nævne dette, ikke unblade at bemærke, at Udtrykket Mynde og Hunde af Mynderacen i Grunden betyder det Samme, thi Mynden er en Race af Hunden, og Mynderacen og Mynden er derfor ensbetydende, men jeg tror alligevel ikke, at det vil kunne misforstaaes, og det har heller ikke hidtil givet Veilighed til nogen Misforstaaelse, thi Udtrykket findes i Sagt-Loven af 1871. Ved Hunde af Mynderacen forstaaes en blandet Race, hvori Mynden har været den ene Part. Benyttelsen af dem kan efter § 6 ikke Andet end tilkomme ikke blot Cieren, som har Sagtret, men ogsaa Brugeren, thi der staar i § 6, at Jagen maa bruge Mynden eller Hunde af Mynderacen til Sagt, medmindre Sagten kan udøves paa et Sagtdistrikt af mindst 200 Tønder Hartkorn. Den, der har Ret til Sagt paa mindst 200 Tønder Hartkorn, har altsaa Ret til at bruge Mynden. Det formaal, hvortil det ærede Medlem ønskede at bruge Mynden, nemlig til at udrydde Ræve med, billiger jeg fuldstændig. Thi det er ganske sandt, at Rævene have formeret sig overordentlig stærkt i de senere Aar, og at de i adskillige Egne ere ved at blive en Landeplage. Det vilde derfor være urigtigt at forhindre en Sagt efter dem, som kan være ret virksom. Kunde man finde paa andre Midler end dem, her staar, skal jeg med Fornøielse tiltræde dem.